

Haand, saaledes at der i Reglen kun bliver Tale om en aktiv Optraeden fra Skifterettens Side, naar der i en eller anden Henseende opstaaer Uenighed mellem Arvingerne (sfr. § 51). Med en ganske særegen Karakter fremtræder endelig den offentlige Skiftebehandling af de Dødsboer, for hvis Gjæld en efterlevende Wgtesfælle er personlig ansvarlig. Forsaavidt ikke Boet enten ifølge den Kængstlevendes egen Begjæring eller en Kreditors i Medfør af Konkurslovens § 145 derom fremsatte Forlangende skal behandles som Konkursbo, bestræget et saadant Skifte alene som en Afvindelse af den efterlevende Wgtesfælle med den Forstafødtes Arvinger, der ikke vedkommer Kreditorerne og ikke gjør Arvingerne efter den Forstafødte ansvarlige for Boets Gjæld (sfr. Kap. 5). Denne Tanke ligger vistnok, næriere beset, allerede til Grund for den i Frdn. 21de Mai 1845 § 19 indeholdte Bestemmelse om Skifte mellem den i uskiftet Bo henfiddende Wgtesfælle og den Forstafødtes Livsarvinger, men er i Forslaget gennemført i sin hele Konsekvens og navnlig ogsaa bragt til Anvendelse saavel paa de Tilfælde, hvor den længstlevende Wgtesfælle uden at have hendsiddet i uskiftet Bo personlig hæfter for Boets Gjæld, som hvor Skiftet foregaaer med den Forstafødtes Udarvinger, hvilke Tilfælde falde udenfor Frdn. 21de Mai 1845 § 19, saaledes som den lyder. Samme Hovedhensyn ligger fremdeles til Grund for Forslagets Regler om Skifte af Fællesbo i Tilfælde af Skilsmisse eller Separation (sfr. Kap. 6), da Stillingen ogsaa her er den, at der er en for Gjælden ansvarlig Lodtager, som affinder sig med en anden ikke for Gjælden hæftende Lodtager.

Hvad angaaer Forslagets System, fremstilles i dets første Afsnit de almindelige Betingelser for Skifterettens Overtagelse af Dødsboers Behandling (Kap. 1). Derefter følge i andet Afsnit Reglerne for den offentlige Skiftebehandling i de forskjellige Skikkelser, den antager efter Boernes forskjellige Beskaffenhed (Kap. 2—6). I tredje Afsnit gives der Bestemmelser om det private Skifte (Kap. 7). Endelig er der i fjerde Afsnit samlet forskellige Tillægsbestemmelser (Kap. 8).

Forste Afsnit.

Almindelige Betingelser for Skifterettens Overtagelse af Dødsboers Behandling.

Ved de i dette Afsnit optagne Bestemmelser om Betingelserne for Skifterettens Overtagelse af Dødsboers Behandling er der som ovenfor bemærket foreslaaet forskjellige Indskrænkninger i det nuværende Omraade for det offentlige Dødsboskifte. I Forbindelse hermed har man søgt ved bestemte Regler at fjerne de Tvivl, der hidtil i enkelte Tilfælde have gjort sig gjældende om Nødvendigheden af offentligt Dødsboskifte.

I § 1 hedder det først, at enhver Arving har Adgang til at forlange offentligt Skifte, om ogsaa alle de øvrige Arvinger ere enige i at ville dele Boet selv. Om der end i Theorien har været reist nogen Tvivl, om denne Sætning er gjældende Ret, har denne Tvivl, der neppe heller i sig er grundet, dog ikke været i Stand til at paavirke Praxis, som erkjender, at enhver enkelt Arving maa kunne forlange Boet behandlet af Skifteretten. Denne Regel er der ikke Grund til at forandre; dels ligger det i Skiftebehandlingens Hensigt, at den netop skal være den judicielle Delingsform, hvortil vedkommende Lodtagere kunne provocere, naar de ikke tro at kunne forenes om at iværksætte Delingen selv, dels vilde det være ubilligt, om de øvrige Arvinger skulde kunne tvinge en Medarving til enten at deltage i et privat Skifte og saaledes underlaste sig Gjældsansvaret, eller at give Afkald paa al Arv. Seer man kun hen til den førstnævnte Grund, kunde det synes, at den som foranledigede Boets Overgang til offentlig Skiftebehandling, maatte, naar det senere viste sig, at det uden Vanskelighed kunde have været opgjort af Arvingerne selv, være forpligtet til alene at bære Skifteomkostningerne. Men der er dog neppe tilstrækkelig Grund til at opstille en saadan Regel; thi naar der tillige tages Hensyn til den Paagjældendes Interesse i at undgaae Gjældsansvaret, vil det saa godt som aldrig med Sikkerhed kunne afgjøres, at